

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci
žalobce: **I. V.**, státní příslušnost Ukrajina, zastoupeného Mgr. Vladimírem Soukupem,
advokátem se sídlem Ostrava-Poruba, Francouzská 6167/5 proti žalovanému: **Ministerstvo
vnitřní ČR**, Praha 7, Nad Štolou 3 k žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6.12.2013
č.j. OAM-65/ZA-ZA06-K01-2013, o udělení mezinárodní ochrany

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á**.
- II. Žádnému z účastníků **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.
- III. Česká republika **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

IV. Odměna advokáta **Mgr. Jaroslava Soukupa** se určuje částkou **17.045,- Kč**.
Tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60 dnů od právní moci
tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb. o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu).

[2] Žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6.12.2013 podal v zákonné lhůtě u zdejšího soudu žalobu, ve které uvedl, že se nemůže vrátit zpět do vlasti a má za to, že žádost o mezinárodní ochranu byla zamítnuta neoprávněně. Současně v žalobě poukázal na to, že neovládá dobře český jazyk, a z tohoto důvodu požádal o ustanovení zástupce pro toto soudní řízení, který žalobu doplní.

[3] Žalobci byl usnesením zdejšího soudu ze dne 3.4.2014 č.j. 63Az 20/2013-24 ustanoven zástupce z řad advokátů, jak uvedeno v záhlaví tohoto rozsudku, kterému bylo uloženo konkretizovat žalobní body a návrh výroku rozsudku.

[4] Zástupce žalobce v intencích usnesení Krajského soudu v Ostravě doplnil dne 22.4.2014 žalobu, ve které uvedl:

- ve vztahu k azylovým důvodům dle § 12 zákona o azylu žalobce v průběhu pohovoru konzistentně specifikoval své obavy z návratu do vlasti s poukazem na to, že jako církevní duchovní poukázal na machinace uvnitř církve a dále organizoval agitaci proti prezidentskému kandidátovi Janukovyčovi. Žalobci bylo vyhrožováno, byly dle jeho názoru činěny i pokusy o jeho život, a to konkrétně dopravní nehodou a také byl napaden ve vlastním bytě. V souvislosti s tím poukázal na Směrnici rady 2004/83/ES. Zdůraznil, že není rozhodující, zda sám aktivně vyjadřoval politickou podporu názorům obsaženým v letáčích, dostatečné je to, že mu státní orgány jeho politickou agitaci připisovaly. Žalobce tedy má za to, že vyhrožování osobami vystupujícími jménem církve, navíc u osoby, která je představitelem církve a v kontextu politického předvolebního boje, je nutno podřadit minimálně pod odstavec 2 písm. a) a písm. b) Ženevské úmluvy, přičemž má za to, že se jedná o závažné porušení základních lidských práv,
- nesouhlasí s názorem správního orgánu o jeho nevěrohodnosti, poukazuje na časový odstup prováděných pohovorů od zjišťovaných údajů a poukázal na názor Nejvyššího správního soudu vyslovený 21.12.2005 sp. zn. 6Azs 235/2004, dle kterého není povinností žadatele o azyl, aby pronásledování své osoby prokazoval jinými důkazními prostředky než vlastní věrohodnou výpověď a je naopak povinností správního orgánu, aby v pochybnostech shromáždil všechny dostupné důkazy, které věrohodnost výpovědi vyvracejí či zpochybňují. Z pohovorů je patrné, že žalobce zmiňoval dopravní nehodu, skutečnost, že vypravil autobus do Kyjeva a další napadení. Správní orgán nečinil žádné kroky k ozřejmění těchto skutečností,
- ve vztahu k § 14 zákona o azylu je nutno zdůraznit vážný zdravotní stav žalobce s odkazem na lékařské zprávy,
- ve vztahu k § 14a zákona o azylu je nutno poukázat na situaci na Ukrajině,
- žalovaný ve svém rozhodnutí nevyhodnotil lékařské zprávy, které žalobce následně doložil po prostudování spisu 5.12.2013. Těmito zprávami nebyl proveden důkaz a zdravotní stav žalobce tak nebyl řádně objektivizován. Z tohoto důvodu žalobce má

za to, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a nezákonné, když žalovaný bezdůvodně neprovedl všechny žalobcem navržené důkazy.

Navrhl zrušit napadené rozhodnutí a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

[5] Žalovaný k žalobě uvedl, že nesouhlasí s námitkami, neboť tyto neprokazují, že by došlo k porušení k ustanovením správního řádu a zákona o azylu. Odkázal na obsah správního spisu, zejména na žádost o udělení azylu, použité informace o zemi původu a na další písemnosti ve správním spise. Zdůraznil, že v první žádosti ze dne 28.2.2011 žalobce za důvod svého odchodu z vlasti označil svoji vysokou zadluženost a snahu vydělat si v ČR peníze a za důvod své žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl svoji tíživou situaci v ČR, kde pobýval nelegálně, bez finančních prostředků. V pohovoru 10.3.2011 žalobce tyto důvody svého odchodu z vlasti a žádosti o mezinárodní ochranu potvrdil a navýšil je o obavu z příslušníků mafie na Ukrajině, kteří by po něm mohli vymáhat dlužné peníze. V doplňujícím pohovoru 31.8.2011 důvody rozšířil ve smyslu, že ve vlasti se zabýval agitací proti prezidentskému kandidátovi Janukovyčovi, kázal proti němu a organizoval i vypravení autobusu do Kyjeva a z toho důvodu mu bylo telefonicky vyhrožováno a dle něho došlo i k pokusu jej zabít při dopravní nehodě. V r. 2003 měl být žadatel napaden ve vlastním bytě a měl i problémy s bandity, kteří vystupovali jménem moskevského patriarchátu z důvodu financování církve. Jmenovaný tak v průběhu doplňujícího pohovoru uváděl naprosto odlišné skutečnosti než ve své žádosti a první pohovoru. Správní orgán si stojí za názorem, že šlo o účelové jednání. V řízení zahájené žádostí 25.2.2013 žalobce již za důvod odchodu z vlasti označil potíže s vládou, policií a bandity a za důvod své žádosti uvedl i skutečnost, že je ve vlasti hledán policií, jelikož se v rámci své činnosti pro církev dopouštěl praní peněz. Správní orgán je přesvědčen, že jediným skutečným důvodem odchodu z vlasti žalobce byly jeho ekonomické potíže na Ukrajině, neboť je silně zadlužen.

[6] Žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je uvedeno v odstavci [1] tohoto rozsudku. V odůvodnění uvedl, že současná žádost o udělení mezinárodní ochrany, je již druhou v pořadí; poprvé požádal dne 28.2.2011 a o žádosti bylo rozhodnuto 8.9.2011. Tímto rozhodnutím nebyla mezinárodní ochrana udělena, neboť jím uváděné skutečnosti, tedy to, že měl na Ukrajině potíže s bankami kvůli nesplaceným půjčkám, a do ČR přijel za prací, nebyly shledány jako důvodné pro udělení nějaké z forem mezinárodní ochrany. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany jmenovaného je obava z postupu soukromých osob, mafie, spojených s policejními orgány, a to v souvislosti s jeho dopisem adresovaným v době jeho práce pro církev německým sponzorům, které upozornil na machinace s penězi. V případě návratu do vlasti vyjádřil jmenovaný obavu z fyzického vypořádání se ze strany těchto osob s tím, že na Ukrajinu se vrátit může pouze s velkým finančním obnosem. Nachází se dále ve špatném fyzickém stavu a v ČR by se chtěl léčit. Správní orgán nejprve posoudil, zda je žádost o mezinárodní ochranu v případě výše jmenovaného přípustná ve smyslu § 10a písm. e) zákona o azylu, v platném znění. Správní orgán konstatuje, že byť při svém rozhodování

dospěl k závěru o účelovosti současné žádosti jmenovaného o mezinárodní ochranu, že v případě jmenovaného nastala nová skutečnost, kterou správní orgán z důvodu její absence v rámci předešlého řízení o mezinárodní ochraně posoudit nemohl, a kterou je aktuální zdravotní stav žadatele v důsledku jím prodělaného úrazu, ke kterému došlo až po vydání rozhodnutí správního orgánu ve věci jeho předešlé žádosti o mezinárodní ochranu, a správní orgán tak shledal žádost jmenovaného o mezinárodní ochranu přípustnou a jako takovou ji posoudil. Správní orgán poukazuje na skutečnost, že v případě výše jmenovaného se jedná v pořadí o druhou žádost o mezinárodní ochranu, přičemž důvody odchodu jmenovaného ze země jeho státní příslušnosti a jeho neochoty se do vlasti vrátit byly objektivně posouzeny již v rámci prvního správního řízení o mezinárodní ochraně vedeného s výše jmenovaným a správní orgán v této souvislosti plně odkazuje na své rozhodnutí vydané v rámci předešlého řízení dne 8.9.2011 pod č.j. OAM-63/ZA-ZA06-PA03-2011, kterým byla předešlá žádost jmenovaného zamítnuta a které bylo následně potvrzeno i rozsudkem příslušného krajského soudu a ani Nejvyšší správní soud neshledal důvody pro jeho revizi a ve věci podanou kasační stížností odmítl pro nepřijatelnost. Správní orgán zároveň po posouzení důvodů, kterými žadatel motivoval svoji opakovanou žádost o mezinárodní ochranu v ČR, dospěl k závěru o účelovosti jeho žádosti a nevěrohodnosti jeho výpovědí učiněných jím dle názoru správního orgánu s cílem dodat na závažnosti důvodům své opakované žádosti a dosáhnout opětovného meritorního projednání ve věci. K tomuto závěru správní orgán dospěl na základě rozporů zjištěných v žadatelových výpovědích, a to jak jejich porovnáním v rámci řízení současného, tak i po jejich srovnání s tvrzeními dotyčného učiněnými jím v rámci řízení předešlého. Správní orgán především nemohl přehlédnout „variabilnost“ žadatelových důvodů podání jeho žádosti o mezinárodní ochranu v rámci jednotlivých správních úkonů s ním vedených. V první žádosti podané jím dne 28.2.2011 jmenovaný za důvod svého odchodu z vlasti označil svoji vysokou zadluženost a snahu vydělat si v ČR peníze a za důvod své žádosti o mezinárodní ochranu svoji tíživou situaci v ČR, kde pobýval nelegálně bez finančních prostředků, byl zadržen v záchytném zařízení pro cizince v Poštorné, onemocněl a to, že se do vlasti vrátit nemůže, jelikož se nemá kam vrátit. Ve své žádosti podané jím dne 25.2.2013 totiž za důvod svého odchodu z vlasti označil potíže s vládou, policií a bandity, a za důvod své žádosti tu skutečnost, že je ve vlasti hledán policií, jelikož se v rámci své činnosti pro církve dopouštěl nezákonného jednání, tzv. „praní peněz“ určených církvi. Správní orgán se podrobně zabýval rovněž materiály, které žadatel na podporu svých tvrzení v průběhu správního řízení doložil. K žadatelem doloženým lékařským zprávám správní orgán konstatuje, že tyto přijal jako potvrzující jeho zdravotní stav, seznámil se s nimi a vzal je v úvahu při posouzení možnosti udělit dotyčnému humanitární azyl, jak je podrobněji uvedeno níže. Jím doložené usnesení PČR pak správní orgán přijal jako potvrzující skutečnosti v něm uvedené, tedy že trestní věc spáchání zločinu loupeže, které se měl na žadateli dne 1.5.2012 v Brně dopustit neznámý pachatel, byla odložena, aniž by však shledal, že by právě tento dokument svědčil o jakémkoliv pronásledování žadatele ve vlasti, natož z důvodů azylově relevantních. Správní orgán se v souvislosti s § 14 zákona o azylu zabýval rodinnou, sociální a ekonomickou situací výše jmenovaného žadatele o udělení mezinárodní ochrany a přihlédl i k jeho věku a zdravotnímu stavu. Správní orgán předesílá, že žadatel je plně právně způsobilým 44letým mužem, který nikterak nedoložil, že by jeho pracovní schopnost byla snížena takovým způsobem, že by si prostředky k životu nemohl zajišťovat prací

a poukazuje na to, že humanitární azyl je udělován pouze za výjimečných okolností v případech, kdy nebyl shledán důvod pro udělení azylu dle § 12, a kdy by bylo zcela „nehumánní“ azyl neudělit. Co se týče zdravotních komplikací žadatele, který podle jím doložených lékařských zpráv v ČR prodělal operaci tříselné kýly a opakovanou operaci páteře v krční oblasti, má cysty na ledvinách a trpí chronickou pankreatitidou a vysokým krevním tlakem, přičemž jeho stav podle jím doložených lékařských zpráv vyžaduje pravidelnou medikaci, sledování v odborných ambulancích a dodržování pankreatické diety, správní orgán konstatuje, že ze správního spisu nelze učinit závěr (a to aniž by chtěl správní orgán jakkoli snižovat zdravotní komplikace žadatele), že by žadatel byl aktuálně v ohrožení života. Správní orgán rozhodující ve věci tak na základě provedeného správního řízení dospěl k závěru, že výše jmenovaný žadatel o mezinárodní ochranu nesplňuje zákonné podmínky pro udělení doplňkové ochrany podle § 14 a a § 14b zákona o azylu a doplňková ochrana se neuděluje.

[7] Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zahájeno žádostí ze dne 25.2.2013, ve které žalobce uvedl, že svou vlast opustil 17.1.2007, neboť na Ukrajině měl hodně problémů. Chtěl jet do ČR vyřídit si trvalý pobyt a už se nevrátit na Ukrajinu, protože tam jde po něm jak vláda a policie tak i místní bandité. Působil jako administrativní pracovník v církvi a byl odpovědný za peníze, které církvi dodávala německá firma „Renovabis“. Protože z těchto peněz si vláda nechávala 25 %, musel tomu přizpůsobit účetnictví, a to tak, že otevřel další účet a na ten část peněz vložil a tak docházelo k praní peněz. Na tuto skutečnost upozornil biskupa, který však o této situaci věděl a tak z obavy na tuto skutečnost upozornil i německou firmu, která církev financovala. Z obavy z následků si za pomoci svých známých vyřídil pracovní vízum. Dalším důvodem odjezdu z Ukrajiny bylo i to, že měl půjčku, kterou nemohl splatit. Jako důvod udělení mezinárodní ochrany uvedl, že zástupci německé firmy na základě jeho upozornění provedli kontrolu financování. Z informací z domova, a to od matky a jeho kmotra ví, že ho doma hledá policie a další lidé a na jejich radu se tedy do vlasti nechce vrátit. Shodně s údaji v žádosti vypovídal i při pohovoru k žádosti dne 4.3.2013. Dále uvedl, že došlo ke zhoršení jeho zdraví. Uvedl, že byl několikrát v ČR napaden, např. 29.4.2012 v Brně, absolvoval několik lékařských vyšetření, byl hospitalizován v nemocnici asi 12 dnů, podstoupil operaci krční páteře. Pak byl opětovně napaden spolubydlícím na ubytovně. Na základě toho mělo dojít k posunutí implantátu, byl opět hospitalizován, došlo k reoperaci. Vzhledem k tomu, že se operace nepodařila, byl následně operován znovu. Ke třetí operaci mu brali znovu kostní štěp ze zad. V souvislosti s tím má zdravotní potíže, např. trpí bolestmi hlavy. Má pocit, jakoby tudy procházel el. proud a další. Při doplňujícím pohovoru dne 4.9.2013 znovu poukázal na svůj nepříznivý zdravotní stav, zdůraznil, že měl operovanou krční páteř, brali mu kosti z oblasti kostí u pánve a následně byly implantovány do oblasti krční páteře, kde byl voperován implantát. Dále se léčí s pankreatitidou, mívá závratě a potíže s očima. V průběhu správního řízení průběžně dokládal lékařské nálezy, např. ze dne 15.4.2013 - chirurgické odd. Nemocnice s poliklinikou Havířov, ze kterého zjištěno, že se jedná o stav po klasické operaci tříselné kýly vlevo 11.4.2013, gastroenterologické vyšetření ze dne 2.7.2013, ze kterého zjištěno, že od r. 2008 je léčen pro chronickou pankreatitidu, zpráva o ambulantním vyšetření neurolog. kliniky Fakultní nemocnice v Brně z 28.8.2013, že se

jedná o stav po dekompresní operaci krční páteře dne 18.9.2012, dne 9.11.2012 po napadení spolubydlícím došlo k uvolnění dlahy, dne 12.11. byla provedena revize.

[8] Dále ve správním spise založeny zprávy o Ukrajině, a to konkrétně zpráva Ministerstva zahraničí USA z 11.4.2013 o dodržování lidských práv za rok 2012 a zpráva mezinárodní organizace pro migraci ze srpna 2012 obecně o Ukrajině. Z těchto zpráv např. zjištěno, že k otázce zdravotní péče existují na Ukrajině státní i soukromé nemocnice a kliniky. Státní a městské instituce ochrany zdraví poskytují zdravotní péči bezplatně. Sem však nespádají léky, které si musí pacient hradit sám. Podmínky v nemocnicích se zhoršují, nedostává se vybavení a léků, ale situace ve velkých městech je lepší. Dále založena zpráva Informace MZV ze dne 19.9.2012 na téma Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu, možnost podat na stížnost na nečinnost orgánů, instituce ombudsmana, Informace MZV ze dne 7.12.2011 na téma ověření výroku prezidenta Janukovyče týkající se návratu všech osob, které žádaly o azyl a ukrývaly se v zahraničí, Informace MZV z 2.10.2013 na téma situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti a návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí. Informace Organizace „International SOS, č. BMA-5039, BMA-5039clarif ze dne 27.9.2013 získaná v rámci evropského Projektu lékařských informací o zemích původu II na téma dostupnost léků a gastroenterologické, chirurgické, neurologické a ortopedické zdravotní péče, Informace belgického úřadu pro cizince ze dne 24.10.2013 na téma Cena léčby gastroenterologa, internisty, neurologa, ortopeda a ceny léků, zpráva Freedom House z ledna 2013 na téma Svoboda ve světě 2013. Dále ve správním spise založen protokol o seznámení se s podklady rozhodnutí žalobce ze dne 5.12.2013, kdy po seznámení s obsahem správního spisu uvedl, že by se chtěl seznámit s celkovou politickou situací na Ukrajině, s cenami léků a lékařské péče, dále že by lékaři na Ukrajině musel zaplatit úplatek, což ví od svého přítele. Dále, že když byl na Ukrajině, byly prezidentské volby, on byl sražen automobilem a v nemocnici si musel vzít vlastní ložní prádlo, platit lékařům i za léky. V ČR mu lékař sdělil, že se nemůže vyléčit a mnoho lidí s touto nemocí skončilo na vozíku. Dále uvedl, že měl jeden záchvat a musel být odvezen záchrannou službou. Poté byl hospitalizován 5 dnů. Dále uvedl, že si právě vzpomíná, že má nějaké doklady z oddělení bolesti a že by je chtěl ještě doložit. Téhož dne, tj. 5.12.2013 předložil další lékařské zprávy, a to z Ambulance pro léčbu bolesti Nemocnice s poliklinikou Havířov ze dne 22.5.2013, 4.11. a 18.11.2013 a dále nález téže nemocnice.

[9] Dále ze správního spisu zjištěno, že součástí jsou i podklady k první žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to žádost ze dne 28.2.2011, ve které žalobce uvedl, že svou vlast opustil 17.1.2007. Uvedl, že prodali matčin byt a bylo potřeba jí koupit nový. Proto si vzal půjčku v bance 15.000 dolarů a koupil jí dům. Ale oficiálně je dům napsán na něj. Tento dluh musel splácet, ale měl nedostatek financí a v klášteře mu poradili, ať jde za prací do ČR. Požádal o roční dovolenou, vyřídil si pracovní vízum a odjel. To byl jediný důvod jeho odjezdu. Z protokolu o pohovoru k této žádosti ze dne 10.3.2011 je zjištěno, že žalobce uvedl, že měl velké problémy s bankami, měl velké půjčky. Na Ukrajině se rozvedl s manželkou, a to poté, co zjistil, že není otcem jejích dvou dětí. Seznámil se s jinou ženou,

začali spolu žít, ona podnikala, měla úvěry, a protože jí chtěl pomoci, prodal svůj byt. Ona prodala svůj byt a koupili si jeden společný. On si vzal rovněž úvěry od třech bank, které musel splácet, ale protože se nedařilo podnikání, měl se splácením problémy. Na radu známého z kláštera odjel do ČR si vydělat peníze. Do ČR odjela pracovat i jeho

přítelkyně. Na Ukrajině nemá kde bydlet, jeho družka byt prodala, nemá žádné peníze, aby se mohl léčit. Nemá na Ukrajině žádnou práci a v ČR dluží klientovi 120.000,- Kč. Kvůli tomu je mu vyhrožováno. Na Ukrajině mu hrozí vězení kvůli nesplaceným úvěrům. V pohovoru k žádosti dne 31.8.2011 kromě toho, že má nesplacené úvěry, uvedl, že se silně zabýval agitací proti Janukovyčovi v prosinci 2004, ale dříve o tom nechtěl hovořit. Proti Janukovyčovi agitoval skrzeva církev, když vždy po bohoslužbě vystoupil s agitací. Takto agitoval 3x v Kyjevě a mnohokrát u nich v oblasti. Z důvodu agitace mu bylo vyhrožováno a jednou ho málem porazilo auto a 12 dní byl v nemocnici. Je členem řeckokatolické církve, ale vysvěcen byl pravoslavnou církví. Jako kněz řeckokatolické církve působil od r. 1996 až do odjezdu ze země. Dále poukázal na svůj nepříznivý zdravotní stav, na zánět slinivky, z důvodu kterého ležel v nemocnici, na léčení s ledvinami, kdy bral antibiotika 3 měsíce. Dne 8.9.2011 žalovaný rozhodl tak, že mezinárodní ochranu neudělil.

[10] Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.). Po provedeném dokazování soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[11] Žalobce měl za to, že splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany dle § 12 zákona o azylu, a to z důvodu, že jakožto církevní duchovní poukázal na machinace uvnitř církve a dále z důvodu, že organizoval agitaci proti prezidentskému kandidátovi Janukovyčovi.

[12] Soud nejdříve zdůrazňuje, že se u žalobce jedná o druhou žádost u udělení mezinárodní ochrany. Zatímco v první žádosti ze dne 28.2.2011 tvrdil, že jediným důvodem žádosti je jeho platební neschopnost zaplatit půjčky na Ukrajině, které si vzal v souvislosti s podnikáním jeho přítelkyně a dále jeho zdravotní stav, přičemž s odstupem půl roku tyto důvody rozšířil o svou účast v předvolební agitaci proti prezidentskému kandidátovi Janukovyčovi, ve druhé žádosti uvedl kromě svého zdravotního stavu problémy s hospodařením v církvi, kde byl odpovědný za peníze, které církev dostávala ze zdrojů firmy Renovabis z Německa prostřednictvím vlády; ve správním řízení, v pořadí druhém, se již o své politické angažovanosti proti Janukovyčovi nezmiňoval. Soud nepřisvědčil a ani se nezabýval důvodem pro udělení mezinárodní ochrany z důvodu údajné předvolební agitace. Toto tvrzení bylo mimo jiné posuzováno správním orgánem v prvním řízení a soud nevidí

důvod, proč by se touto námitkou, uvedenou teprve v žalobě, měl zabývat, jestliže byla již řešena žalovaným v rozhodnutí ze dne 8.9.2011. Stejně tak osobní zadluženost žalobce a neschopnost splácení půjček, byla předmětem předcházejícího řízení a soud nemá důvod v tomto řízení se otázkou znovu zabývat a tímto způsobem revidovat pravomocné rozhodnutí žalovaného ze dne 8.9.2011. Žalobce ve své druhé žádosti za novou skutečnost označil problémy s financováním církve a jeho osobní účastí při praní peněz, v důsledku čehož se obává jak vlády, tak i mafie. Nelze přehlédnout neustále se měnící důvody pro udělení azylu ze strany žalobce, a to od prvního sdělení o ekonomických problémech na Ukrajině, přes problémy s předvolební agitací až po machinace s církevními penězi. Soud se zcela ztotožnil se správním orgánem, že neustále měnící důvody pro udělení mezinárodní ochrany žalobcem zákonitě musí vyústit v závěr o účelovosti žalobcových tvrzení, a že jediným důvodem byly a jsou ekonomické problémy s nesplácením půjček, které uvedl bezprostředně při podání první žádosti. Ekonomické důvody v žádném případě nejsou podřaditelné pod ustanovení § 12 zákona o azylu, neboť toto ustanovení nabízí možnost udělení mezinárodní ochrany jen z důvodu pronásledování za uplatňování politických práv a svobod či z obavy z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo zastávání určitých politických názorů v zemi původu. Pokud v doplněné žalobě je odkazováno na články 9 a 10 kvalifikační směrnice ve vztahu k údajnému možnému pronásledování ze strany církve, soud jen opakuje, že problémy s církví soud považuje za účelové a nepravdivé tvrzení žalobce. Navíc žalobce nastínil jen obavu z nějakých lidí, obavu z mafie a sám uvedl, že proti němu nikdy nebylo a ani není vedeno trestní řízení. S ohledem na nesplacené půjčky, z důvodu kterých žalobce opustil Ukrajinu, lze přisvědčit žalobci, že je ve své vlasti hledán různými lidmi, avšak soud se již jen opakuje, že tato skutečnost není podřaditelná pod citovaná ustanovení. Pro úplnost soud vyslovuje svůj názor i na tvrzení žalobce, že mu hrozí nebezpečí z důvodu „praní peněz“ určených pro církev. Samotný tento azylový příběh je nedůvěryhodný již jen z pohledu žalobcových sdělení o způsobu podávání informací německé nadaci, když nejdříve žalobce uvedl, že faxem zaslal anonym Němcům, pak jim telefonoval, zda obdrželi anonym, pak je měl informovat písemně, když dopis, který již osobně podepsal, měl napsat na hlavičkovém papíře Řecko-katolické církve, který poslal e-mailem. Žalobce odjel z Ukrajiny, aniž by byl v té době jakýmkoliv způsobem ze strany státních orgánů pronásledován z důvodu své činnosti v církvi. Jeho obavy jsou jen na hypotetické úrovni.

[13] Věrohodnost azylového příběhu předkládaného žalobcem ve správním řízení v pořadí druhém, nelze posuzovat odděleně od jím podaných důvodů k udělení azylu ve správním řízení prvním. Soud již jen opakuje, že se zcela ztotožnil s názorem správního orgánu o nevěrohodnosti nového azylového příběhu. Soud také nepřisvědčil tvrzení žalobce, že správní orgán pochybil, jestliže „nedokazoval“ věrohodnost žalobcova tvrzení ohledně ozřejmění skutečností ve vztahu k dopravní nehodě a skutečnosti, že vypravil autobus do Kyjeva a dalšího napadení. Tyto skutečnosti nebyly součástí správního řízení, které je předmětem tohoto soudního řízení, nýbrž tyto skutečnosti žalobce tvrdil v prvním správním řízení, které bylo pravomocně ukončeno dne 11.10.2011; správnost rozhodnutí byla přezkoumána soudně dne 24.8.2012.

[14] Žalobce se domáhal udělení mezinárodní ochrany dále s odkazem na svůj nepříznivý zdravotní stav, a za tím účelem předkládal celou řadu lékařských nálezů, a to nejen ve správním řízení, ale i v řízení soudním. Soud nesdílí názor žalobce, že správní orgán v řízení o mezinárodní ochranu není oprávněn sám hodnotit závažnost zdravotního stavu. Bez jeho hodnocení, by se správní orgán nemohl vypořádat s možností udělení humanitárního azylu, neboť právě závažnost zdravotního stavu, nikoliv množství předkládaných lékařských nálezů, může vést správní orgán ke správné úvaze o udělení této formy ochrany. Dle soudu není třeba vždy závažnost zdravotního stavu vyhodnocovat znaleckým posudkem a v souzené věci soud neshledal nutnost ustanovení znalce, a to ani ve správním řízení a ani v řízení soudním. Z lékařských zpráv jednoznačně i laikem je zjištělné, že žalobce se podrobil operaci kýly v r. 2008 a znovu v r. 2013, dále se léčí s chronickou pankreatitidou (dle lékařských zpráv nedodrží dietní režim). Dále 18.9.2012 podstoupil operaci krční páteře, pooperační průběh bez komplikací, po propuštění napaden spolubydlícím, a proto dne 12.11.2012 provedena revize, kdy došlo k uvolnění dlahy a propuštěn se závěrem pokračování v rehabilitaci a běžná analgetika dle potřeby.

[15] Důvody udělení humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu jsou velmi individuální a udělení humanitárního azylu je tedy vázáno na důvody zvláštního zřetele hodné pro případ, že nejsou podmínky pro udělení azylu ve smyslu ust. § 12 cit. zákona. Takovými důvody jsou např. závažná onemocnění, věk a podobně. Na udělení této formy mezinárodní ochrany nemá žalobce subjektivní právo. Soud při přezkoumávání takového rozhodnutí nehodnotí výsledek úvahy správního orgánu, nýbrž pouze to, zda rozhodnutí logicky plyne z provedených důkazů a zda k němu správní orgán dospěl řádným procesním postupem, tedy z hlediska dodržení práv na spravedlivý proces, zda nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, zda je v souladu s pravidly logického usuzování. Lze tak zrekapitulovat, že udělení mezinárodní ochrany je věcí správního uvážení rozhodujícího orgánu. Žalobce ve správním řízení předložil řadu odborných lékařských nálezů prokazujících provedení dvou operací kýly, operaci krční páteře a reoperaci a dále léčení chronické pankreatitidy. Soud nezpochybňuje potřebu zdravotní péče, nicméně nelze přehlédnout informace o zemi původu, konkrétně např. zprávu IOM ze srpna 2012, která je mimo jiné věnována i zdravotnictví. Ze zpráv je zjištělné, že zdravotní péče je poskytována formou státní a soukromé, ve vybavení zdravotnických zařízení jsou rozdíly, přičemž ve větších městech je vybavenost lepší. Podle ukrajinských zákonů má každý právo na ochranu zdraví, lékařskou péči a zdravotní pojištění. Po vyhodnocení informací o sociální a lékařské péči na Ukrajině ve vztahu ke zdravotnímu stavu žalobce a jeho věku, soud neshledal pochybení správního orgánu ani v otázce posouzení o udělení mezinárodní ochrany podle § 14 zákona o azylu.

[16] K hrozbě závažné újmy podle ust. § 14a zákona o azylu. Závažnou újmu podle citovaného ustanovení je správní orgán povinen se zabývat, je-li žadatelem o mezinárodní ochranu namítána nebo vyjde-li v průběhu správního řízení jinak najevo. V souzené věci

správní orgán plně akceptoval svou povinnost zabývat i situací v zemi původu a své povinnosti. Soud přisvědčil správnímu orgánu i v otázce nedůvodnosti udělení doplňkové ochrany. Doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště (§ 14a odst. 1 zákona o azylu). Za vážnou újmu se považuje uložení nebo vykonání trestu smrti, mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky (§ 14a odst. 2 zákona o azylu). Soud konstatuje, že žalovaný se podrobně ve svém rozhodnutí touto otázkou zabýval a soud se s názorem žalovaného i za současné situace ztotožnil. Při hodnocení této otázky soudem je však nutno hodnotit stav současný, resp. stav k návratu žalobců do země původu s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (rozhodnutí ze dne 17.3.2008, č.j. 5Azs 80/2007-87), který vyslovil, že *„Pro zjištění okolností rozhodných pro udělení doplňkové ochrany je tedy určující doba případného návratu žadatele o azyl do jeho vlasti. V případě uplatnění čl. 33 Ženevské úmluvy a řešení otázek týkajících se rozhodování o poskytnutí doplňkové ochrany, která je podle aktuální právní úpravy vnitrostátním prostředkem k naplnění požadavku plynoucího ze zásady „nonrefoulement“, je z povahy věci a z podstaty samotného tohoto právního institutu logicky dovoditelné, že dokazování a posuzování skutkových okolností, konkrétně situace v zemi původu žadatele ve vztahu k jeho individuálním poměrům a k dalším faktům, které je sám schopen doložit, nebo které jsou jinak zřejmé, je nutno vázat k okamžiku, kdy má být o doplňkové ochraně rozhodováno, tedy se zřetelem k současnosti, či spíše blízké budoucnosti, nikoli však směrem do minulosti.“*

[17] Žalobce nesplňuje uvedené podmínky, neboť nebylo zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl vrácen do své vlasti, hrozilo by mu skutečné nebezpečí vážné újmy, jak je v tomto odstavci výše uvedeno. Vážná újma i pronásledování může osobě hrozit sice nejen ze strany státu, ale i ze strany nestátních subjektů, tedy i soukromých osob. Je všeobecně známo, že na Ukrajině t.č. existují vnitřní konflikty, které započaly v roce 2013 v souvislosti s přípravami asociační dohody s Evropskou Unií, další vnitřní nepokoje spojené s krymskou krizí a také se snahami o připojení dalších částí Ukrajiny k Ruské federaci. Tyto vnitřní nepokoje nepostihují celé území Ukrajiny, jsou soustředěny zejména v převážně rusky mluvících oblastech a městech na jihovýchodní Ukrajině. Místem pobytu žalobce na území Ukrajiny byla Volyňská oblast, tedy severozápadní část Ukrajiny, která není stávajícími událostmi nijak zásadně zasažena, a nelze tudíž dovodit, že žalobci hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy ve smyslu ust. § 14a odst.1 zákona o azylu. Pokud se týká event. možnosti ohrožení života a zdraví z důvodu jeho léčby, pak soud musí konstatovat, že pouhá rozdílná úroveň zdravotní péče, která jako taková je poskytována k léčení daného onemocnění v zemi původu ve srovnání s úrovní země, kde

cizinec žádá o azyl, nemůže být chápána ve smyslu ust. § 14a zákona o azylu. Nelze totiž citované ustanovení vyložit tak, že na tuto ochranu mají nárok všichni žadatelé o azyl, pokud v zemi, kde o něj žádají, je zdravotnická péče na vyšší úrovni než v zemi žadatelova původu, je-li v jejích zemi léčba daného onemocnění zdravotnickými institucemi poskytována (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 2 Azs 30/2007-69).

[18] K námitkám žalobce stran procesních pochybení ve vztahu k neprovedení dokazování lékařskými nálezy, které žalobce předložil následně po prostudování spisu před vydáním rozhodnutí dne 5.12.2013. Žalobce po celou dobu správního řízení postupně předkládal správnímu orgánu lékařské nálezy, naposledy dne 31.10.2013. Dne 2.12.2013 byl žalobce předvolán k seznámení se s podklady rozhodnutí na den 5.12.2013. Toho dne se seznámil se správním spisem a do protokolu uvedl, že žádné nové materiály o zdravotním stavu prozatím nemá, další materiály bude mít až v lednu po EMR, ale ještě uvedl, že si vzpomněl, že má nějaké doklady z oddělení bolesti v havířovské nemocnici, které by chtěl doložit, a skutečně ve spise jsou založeny lékařské zprávy z Nemocnice s poliklinikou Havířov ze dnů 22.5.2013, 4.11.2013 a 18.11.2013, které jsou opatřeny prezentačním razítkem správního orgánu dne 5.12.2013. Rozsah dokazování je věcí správního orgánu, který ve věci jedná a rozhoduje. Dle názoru soudu žalovaný prováděl dokazování za účelem zjištění stavu věci, o čemž svědčí obsah správních spisů a odůvodnění rozhodnutí. Správní orgán vycházel z lékařských zpráv, které žalobce v průběhu řízení postupně předkládal a na tyto lékařské nálezy se správní orgán v odůvodnění svého rozhodnutí odvolal. Soud nepochybně postup správního orgánu, jestliže po seznámení s obsahem spisu dne 5.12.2013 již nepřihlížel k dalším lékařským nálezům, které žalobce předložil. Jestliže správní orgán dospěl k závěru, že má dostatečné podklady pro vydání rozhodnutí, a to z obsahu napadeného rozhodnutí jednoznačně vyplývá, pak nelze vytknout správnímu orgánu, že nepřipustil další dokazování a ve věci rozhodl. V opačném případě lze připustit, že neustále postupně předkládané lékařské nálezy by mohly navodit situaci „nekonečného správního řízení“. Rozhodnutí žalovaného je dostatečně a přesvědčivě odůvodněno.

[19] Krajský soud nepřipustil provedení dokazování CD nosičem, na kterém jsou zachyceny lékařské nálezy stavu páteře. Soud za zcela dostatečné považoval lékařské nálezy předložené v písemné formě, a to jak ve správním řízení, tak i v soudním řízení. Pokud se týká lékařských nálezů předložených v rámci soudního řízení a prokazující zdravotní stav po vydání napadeného rozhodnutí, tak z nich zjištěno, že žalobce dochází na rehabilitaci, dne 26.3.2014 navštívil chirurgické oddělení z důvodu zachycení zavírajícími se dveřmi při výstupu z autobusu se závěrem klidového režimu a používání Schvanzova límce, dne 2.5.2014 vyšetřen na neurologické ambulanci Nemocnice Na Bulovce z důvodu hospitalizace dne 19.4.2014 kvůli komoci mozkové v silné ebrietě, kdy došlo ke konfliktu na zastávce a byl udeřen do obličeje se závěrem doporučené medikace a nekonzumace žádného alkoholu, dne 5.5.2014 podstoupil ambulantní neurologické vyšetření se závěrem, že nález oproti poslednímu vyšetření v listopadu 2012 beze změn bez indikace k hospitalizaci, propouštěcí zpráva z hospitalizace na oddělení pro léčbu chorob přenosných

a imunologických při propuštění se závěrem dodržovat pitný režim, šetřící dieta, vyloučení alkoholu a dále nálezy psychiatrické stvrzující smíšenou úzkostně depresivní poruchu a poruchu přizpůsobení ze dnů 23.1.2014 a 6.10.2014. Soud dospěl k závěru, že ani nově předložené lékařské nálezy nejsou důvodem pro odlišné posouzení otázky doplňkové ochrany, než jak je uvedeno v odstavcích 15-17 tohoto rozsudku. Tyto lékařské nálezy potvrzují jen to, že žalobce opakovaně navštěvuje zdravotnická zařízení, zejména z důvodu různých úrazů.

[20] Po provedeném řízení soud žalobu zamítl jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

[21] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť procesně úspěšný žalovaný se práva na náhradu vzniklých nákladů vzdal.

[22] Státu vznikly náklady spojené s ustanovením advokáta žalobci, který byl soudem ustanoven (viz. odstavec 3 tohoto rozsudku). Podle ust. § 35 odst. 8 s.ř.s. náklady takto vzniklé České republice, platí stát.

[23] Ustanovený advokát na nákladech řízení účtoval odměnu za pět úkonů právní služby á 3.100,- Kč, a to převzetí na základě ustanovení dne 9.4.2013 včetně první porady s klientem dne 17.4.2014, prostudování spisu v budově Krajského soudu v Ostravě dne 15.4.2013, doplnění žaloby dne 17.4.2014, druhá porada s klientem dne 10.12.2014 a účast u jednání soudu, dále pětkrát paušální částku á 300 Kč. Zástupci žalobce byla přiznána odměna za čtyři úkony právní služby, když nebyla uznána odměna za prostudování spisu dne 15.4.2013. V této souvislosti soud odkazuje na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu (např. usnesení ze dne 29.4.2008 č.j. 5 Azs 33/2008-40), dle které je třeba tento úkon považovat za součást úkonu právní služby spočívajícího v převzetí a přípravě zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., nikoli za samostatný úkon právní služby, jenž by byl svou povahou nejbližší prostudování trestního spisu při skončení vyšetřování ve smyslu § 11 odst. 1 písm. f) ve spojení s § 11 odst. 3 citované vyhlášky. V daném případě se jedná o nezbytný krok na počátku zastupování v řízení o žalobě, aby se ustanovený advokát s věcí seznámil, nejde tedy o úkon srovnatelný s prostudováním trestního spisu dle cit. ustanovení vyhlášky, k němuž dochází v průběhu trestního řízení, a to po skončení jeho přípravné fáze. Zástupci tak byla přiznána odměna za 4 úkony právní služby ve výši **12.400,- Kč** (4 x 3.100,-) dle § 11 odst. 1 písm. b/, ve spojení s ust. § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), dále 4krát režijní paušál po 300,- Kč (§ 13 odst. 3 cit.

vyhl.), celkem **1.200,- Kč**. Dále byla přiznána náhrada hotových výdajů spočívajících v cestovních výdajích při použití osobního automobilu Opel Astra, r.z. X při cestě advokáta ze sídla advokátní kanceláře v Ostravě za žalobcem do Pobytového střediska v Havířově a zpět ve výši **287,- Kč** (průměrná spotřeba 6,4 l/100 km benzínu 95 při ceně stanovené vyhl. č. 435/2013 Sb., při vzdálenosti 48 km a náhrady za používání silničních motorových vozidel 3,70 Kč dle vyhl. č. 435/2013 Sb.). Rovněž byla přiznána náhrada za promeškaný čas ve výši **200,- Kč**. Celková částka **14.087,- Kč** byla navýšena o částku **2.958,- Kč**, tj. o daň z přidané hodnoty ve výši 21 %. Částka 17.045,- Kč bude vyplacena Krajským soudem v Ostravě, jak uvedeno ve výroku IV. tohoto rozsudku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 10. prosince 2014

JUDr. Jana Záviská

samosoudkyně